

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

§. 3. An voces sint objectum materiale Logicæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

dem Logicè superveniens. Objectum materiale & formale Logicæ, quoad rem significatam, est *Operatio intellectus, producta conformiter sua regula, à qua dirigitur.* Ex his jam patet, cur paulò ante dictum sit, objectum materiale & formale quoad modum significandi non dari *antecedenter ad conceptus nostros*: nám non datur reverà operatio intellectus in communi præscindens à recta vel irrecta; à recta quidem *positivè*, ab irrecta autem *negativè*; sed objectum materiale tantùm ita concipitur; nec rectitudo operationi verè physicè supervenit, sed concipiatur ei supervenire, & in ea tanquam in objecto materiali recipi non quidem *physicè*, ut forma statuæ in ligno, sed *metaphysicè*, sicut humanitas in homine.

§. III.

An voces sint objectum materiale Logicæ?

50. *Nota.* Vox est signum ad placitum, ad conceptus cogitationesque nostras exprimendas institutum. Potest sumi vel primò- vel secundò intentionaliter. *Primò intentionaliter* sumpta, significat id, ad quod significandum est instituta, neque est affecta aliquà denominatione Logicâ. *Secundò intentionaliter* sumpta, est vox affecta denominatione Logicâ, & præter id, ad quod significandum instituta est, aliam adhuc habet significationem dependentem ab intellectu, ut si dicam: *Homo est universale.* In qua propositione vox *Homo* sumitur secundo intentionaliter, quia præter naturam humanam,

manam , ad quam significandam est instituta , significat abstractionem à singularitate , quam habet ab intellectu . *Status questionis* est de vocibus tām primō- quām secundō intentionaliter , sumptis ; An nimirūm sint objectum materiale Logicæ proximum & per se .

51. *Dico.* Nec primō- nec secundō intentionaliter acceptæ voces sunt objectum materiale Logicæ proximum & per se . *Ratio utriusque* est : quia actus intellectus & cognitiones jam priūs sunt logicè rectæ , quām vocibus exprimantur ; adeoque pro priori finem suum jam obtinet Logica in Conceptibus : Igitur voces semper seroveniunt . Justissimam proinde causam habemus eas à materiali Logicæ nostræ objecto excludendi . *Confir.* 1. Logica nullibi prescribit regulas pro vocibus , id quod ex solutione objectionum clarè intelliges : ergo voces ejus objectum esse nequeunt . *Confir.* 2. Authoritate Aristotelis , qui Logicam vocat artem & scientiam rationalem , nusquam verò vocalem . Item Authoritate D. Thomæ qui l. *Periphermenias* lect. 1. sic habet : *Cum autem Logica dicatur scientia rationalis , necesse est , quod ejus consideratio versetur circa ea , quæ pertinent ad prædictas operationes rationis . & initio Posteriorum Logicam dicit mentalem . Alibi asserit , Logicam totam esse in opere rationis dirigen- do ; nusquam verò dicit , Logicam dirigere voces . Quando autem l. 1. *Peripher.* lect. 2. inquit , *significationem vocum pertinere ad principalem considerationem Logicæ , Logicam sumpsit latè**

48 DE PROLEGOMENIS LOGICÆ.

latè tantùm & impropriè pro arte politica concepus suos aliis manifestandi , cùmque iis discursivè loquendi , prout Grammaticam includit.

52. Obj. Logica tradit regulas de vocibus rectè disponendis, & ipse Aristot. agit de univocis, æquivocis &c. ergo voces sunt objectum Logicæ. R. N. Ant. non Logica , sed manuductio ad Logicam tradit regulas de vocibus disponendis. Nec Aristoteles ex fine intrinseco Logicæ, sed potius ut manuductor agit de terminis in ordine ad docendos alios. Hoc dicendi fundamentum sufficiens habemus in Authoritate Arist. & D. Thomæ supra cit.

Inst. 1. In vocibus v. g. in Syllogismo vocali reperitur ejusmodi artificium, quod nequit ad aliam scientiam reduci , quām ad Logicam: ergo. R. D. Ant. in vocibus repræsentativè sumptis , i. e. , in quantūm repræsentant conceptus mentis, reperitur ejusmodi artificium &c. C. in vocibus entitativè spectatis reperitur ejusmodi artificium &c. N. Totum artificium in vocibus entitativè sumptis , & certà ratiōne in syllogismo v. g. dispositis, pertinet ad Grammaticam ; quia Grammaticæ officium est , ita per voces reddere & manifestare conceptus, sicut sunt in mente.

53. Inst. 2. & queris : An ergo planè nulla alia ars concurrat cum Grammatica ad certam hanc dispositionem vocum entitativè sumptarum v. g. in syllogismo ? R. planè nulla : sed concurrat tantùm alia causa determinans ad talem &

ta-

talem vocum dispositionem. Hæc autem causa est *idealis*, nimirum ipse conceptus mentis *idealiter* dirigens grammaticum. Accipe similitudinem. Si quis statuam artificiosè à statuario elaboratam velit alteri coloribus depictam exhibere; is dirigitur partim ab arte pictoria, ne contra illam erret; partim ab illa statua *exemplariter* sive *idealiter* concurrente. Jam ad propositum: sicut statua depicta propter concursum *idealem* statuæ à statuario factæ non sit objectum artis statuariæ, & sicut ad illam imaginem ars statuaria nullatenus immediatè & directè concurrit; ita etiam voces per hoc, quod sint imagines conceptuum à Logica directorum, non fiunt objectum ipsius Logicæ, nec ipsa Logica ad illas immediatè & directè concurrit.

Inst. 3. Eodem modo dici posset, quod Rhetorica in opere Rhetorico dirigat tantum conceptus, Grammatica verò voces. *R. N.* *paritatem. disparit.* est: Rhetorica juxta omnes est *Ars benedicendi*, ejusque finis est *persuadere dictione*, & insuper varias tradit regulas de ipsa elocutione. Nihil tale reperitur in Logica, quæ est scientia directiva ipsius actus rationis, non autem vocis.

Inst. 4. Logica dicitur scientia sermocinalis; ergo ejus objectum est sermo, & consequenter voces. *R. D. Ant.* Dicitur scientia sermocinalis ratione sermonis interni C. ratione sermonis externi. *N. Si reponas:* etiam in sermone externo reperitur rectitudo Logicæ; ergo etiam ratione sermonis externi dicitur scientia sermo-

D

cina-

50 DE PROLEGOMENIS LOGICÆ.

cinalis. R. D. Ant. Reperitur per se N. per accidentem. C.

Inst. 5. Voces externæ sunt modi sciendi tum ipsam Logicam, tum alias scientias: Sed modi sciendi sunt objectum Logicæ; ergo etiam voces externæ sunt objectum Logicæ. R. D. maj. Sunt modi sciendi grammaticales C. formales, immediati & Logici. N. Cognitiones, sive conceptus mentis faciunt intellectum immediate scire; voces autem externæ mediately tantum.

54. Observa 1. Quidam dicunt, voces externas esse objectum materiale Logicæ vocalis: verum cum Logicam vocalem dari solidè non probetur, sicut non probatur physica, vel Theologia, aut jurisprudentia vocalis; hinc haec responsio alias facilis, melius à nobis rejicitur. 2. Dum terminus dividitur in *vocalem* & *mentalem*, haec divisio non fit à Logica dirigente actum rationis; sed à Logico vel docente vel discente, aut certè à manuductione ad Logicam. 3. Logica non agit de *suppositionibus*, *universalibus* &c. ut sunt *voces externæ*, sed ut sunt *voces internæ*.

§. IV.

An tres mentis Operationes sint objectum materiale Logicæ?

55. Nota. Operatio mentis in genere significat cognitionem sive actum, quo potentia cognoscitiva, qualis est intellectus, objectum suum